

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2013 r. — Pesquerias Riveirenses i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-180/13)

(2013/C 147/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, Hiszpania); Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira); Pesquera Anpajo, SL (Ribeira); Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira); Martínez Parda-vila e Hijos, SL (Ribeira); Lijo Pesca, SL (Ribeira); Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira); Pesquera Boteira, SL (Ribeira); Francisco Mariño Mos y Otros, CB (Ribeira); Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB (Ribeira); Marina Nalda, SL (Ribeira); Portillo y Otros, SL (Ribeira); Vidiña Pesca, SL (Ribeira); Pesca Hermo, SL (Ribeira); Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira); Manuel Pena Graña (Ribeira); Campo Eder, SL (Ribeira); Pesquera Laga, SL (Ribeira); Pesquera Jalisco, SL (Ribeira); Pesquera Jopitos, SL (Ribeira); y Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (przedstawiciel: J. Tojeiro Sierro, abogado)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 40/2013 z dnia 21 stycznia 2013 r. w zakresie, w jakim — dla celów ustalenia TAC (całkowitego dopuszczalnego połowu) błękitka określonego w załącznikach IA i IB (odpowiednio s. 84 i 103, Dz.U. L 23, s. 54) — połączono w nim sektor północny i południowy zasobów tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 39 TFUE.

— Jednym ze wskazanym w art. 39 TFUE celów Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej jest racjonalne wykorzystanie zasobów, natomiast zaskarżone rozporządzenie narusza to postanowienie traktatowe ze względu na to, że, nie wprowadzając rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka w Atlantyku Północno-Zachodnim, nie realizuje ono tego, co należy rozumieć przez racjonalne zarządzanie zasobami. Skarżące zgadzają się z tym, że sytuacja w sektorze północnym wymaga przyjęcia w ramach zarządzania zasobami restrykcyjnych środków; sytuacja taka nie zachodzi natomiast w sektorze południowym, w przypadku którego gatunki nie są nadmiernie wyczerpane. Ze względu na zastosowanie takiego podejścia zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę niedyskryminacji, która, w myśl utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, wymaga, aby porównywalne sytuacje nie były traktowane w sposób odmienny, a sytuacje odmiennie nie były traktowane w sposób identyczny, chyba, że jest to obiektywnie uzasadnione.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 6 porozumienia nowo-jorskiego z 1995 r.

— W art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa Rada wskazuje, że podejście, jakie należy stosować przy podejmowaniu środków mających na celu ochronę i zrównoważone utrzymanie żywych zasobów, powinno cechować się ostrożnością, podobnie jak wskazuje na to art. 6 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Nowy Jork 1995; Dz.U. L 189 z dnia 3 lipca 1998 r., s. 14), do którego UE i, co za tym idzie, jej państwa członkowskie, przystąpiły w dniu 19 grudnia 2003 r., a które weszło wobec nich w życie w dniu 18 stycznia 2004 r. Zdaniem skarżących, ze względu na to, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie wprowadzono rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka, dokonane za jego pomocą zarządzanie zasobami tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim pociąga za sobą tak drastyczne i dyskryminujące ograniczenie połowów w sektorze południowym, że skutkuje on „ryzykiem”, które wymagałoby zastosowania zasady ostrożności.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

— Zdaniem skarżących, ze względu na to, że w zaskarżonym rozporządzeniu Rady nie wprowadzono rozróżnienia pomiędzy sektorem północnym i południowym zasobów błękitka, dokonane za jego pomocą przez UE zarządzanie zasobami tej ryby w Atlantyku Północno-Zachodnim w 2013 r. pociąga za sobą w przypadku sektora południowego drastyczne środki (ograniczenie TAC), które wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu (czyli odbudowy zasobów błękitka w Atlantyku Północno-Zachodnim) i, co za tym idzie, narusza zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2013 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-191/13)

(2013/C 147/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska